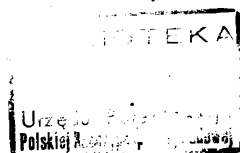

25 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Mołj 61/30

Nr 5266.

Kl. 21 f 82.

Quarzlampen - Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Hanau, Niemcy).

Rurka świetlna do lamp kwarcowych prądu zmiennego.

Zgłoszono 14 listopada 1921 r.

Udzielono 24 czerwca 1926 r.

Pierwszeństwo: 31 grudnia 1920 r. (Niemcy).

Zapalanie lamp kwarcowych prądu zmiennego zapomocą przechylenia rurki świetlnej jest mniej lub więcej przypadkowe, ponieważ zależy ono od tego, w jaki sposób przerywa się w momencie zapalania rtęć, która przedtem spłynęła z trzech naczyń biegunowych. Od tego przypadkowego działania zależy też pewność i szybkość zapalania. Według wynalazku niniejszego szybkie i pewne zapalenie osiąga się w ten sposób, że miejsce przerwy rtęci, która przepłynęła z naczynia anodowego do naczynia katodowego, przypada obowiązkowo jak najbliżej tego miejsca, w którym zaczyna się łuk świetlny przy katodzie. Łuk świetlny powstaje więc odrazu we właściwym miejscu. Działanie takie osiąga się przez zasto-

sowanie ścianki, przegradzającej w formie żebra rurkę świetlną wzdłuż od strony katody, przyczem żebro ciągnie się aż do miejsca zwięzienia naczynia katodowego.

Przykład wykonania wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój podłużny końca katodowego rurki świetlnej, a fig. 2—przekrój poprzeczny.

L oznacza rurkę świetlną, K—naczynie katodowe, które zapomocą wąskiej rurki, tak zwanej kapilary C, jest połączone z rurką świetlną. Według wynalazku niniejszego wzdłuż rurki na jej dnie jest wtopiona pionowa ścianka przegradzająca S, mająca tylko kilka milimetrów wysokości. Ścianka ta sięga aż do kapilary C, to znaczy aż do tej

części, w której łuk świetlny ma swój początek. Kapilara jest w miejscu przejścia w rurkę świetlną cokolwiek rozszerzona lejkowato, a wysokość ścianki przegradzającej S jest taka, że górny jej brzeg właśnie dochodzi do początku właściwej rurki kapilarnej.

W celu zapalenia lampy trzeba, jak wiadomo, tę część rurki, którą na rysunku należy sobie wyobrażać po lewej stronie, cokolwiek podnieść, przez co rtęć z obydwu naczyń anodowych spłynie do rtęci (Hg) w naczyniu katodowym. Gdy się teraz rurkę świetlną zpowrotem przechyli, rtęć musi bezwarunkowo przerwać się w punkcie T , to znaczy w miejscu, w którym górny brzeg ścianki przegradzającej przylega do ściany kapilarnej.

W taki sposób wywołuje się pewne i szybkie zapalenie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurka świetlna do lamp kwarcowych, zasilanych prądem zmiennym, znamienna tem, że dno rurki świetlnej jest zaopatrzone od strony katody w żebro, które służy jako ścianka przegradzająca dla rtęci, przełanej z naczyń anodowych.

2. Rurka świetlna według zastrz. 1, znamienna tem, że ścianka przegradzająca wchodzi w lejkowate zwężenie rurki, łączącej rurkę świetlną z naczyniem katodowym, a górny brzeg ścianki sięga do tego miejsca, w którym zaczyna się tak zwana kapilara.

Quarzlampen-Gesellschaft
mit beschränkter Haftung.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

